

Ugíjar - Adra.

11-02-2024. Ugíjar - Adra.

Om 10:04 vertrekken we na wat buurt met de Nederlandse burens uit Cuyck. We hebben geloosd en water getankt en zoeken de kust op omdat bij Cadiar (dat we eerder in gedachten hadden) sneeuw verwacht wordt.

We rijden terug tot aan de afslag naar Adra. Links zien we nu wel besneeuwde toppen.

In dit dal zien we weer van die plastic kassen.

RB: Río Ugíjar net na we de A348 zijn opgegaan.

LM: Onderweg naar Cherín.

RM: Oude en nieuwe weg naast elkaar.

LO: A347.

RO: Kassen bij Hirmes.

Om 10:28 (net voor Berja) zien we een dorp rechts, dat midden tussen de kassen ligt.
We rijden dwars door het centrum van Berja, dat er goed uit ziet.
Verderop rijden we door een laan met heel dikke platanen. Op het eind van de stad zien we rechts een kasteel.

*LB: La Peñarrodada.
RB, M, LO: A347, Berja.
MO: Carretera de Adra.
RO: Alcazaba de Villavieja, Beneji.*

De weg daalt rap af naar de zee, die we om 10:52 achter de Mare Plastic in zicht krijgen.

LO, RO: A347 bij La Alqueria.

We gaan via het centrum van Adra naar het strand achter de jacht- en de vissershaven.
Daar komen we in een lange rij van campers te staan (11:07).

*LB: A7 bij Adra.
RO, LM: ALP103, Adra.
MM, RM, LO: Carrera de Natalio Rivas.
MO, RO: Campers aan het strand.*

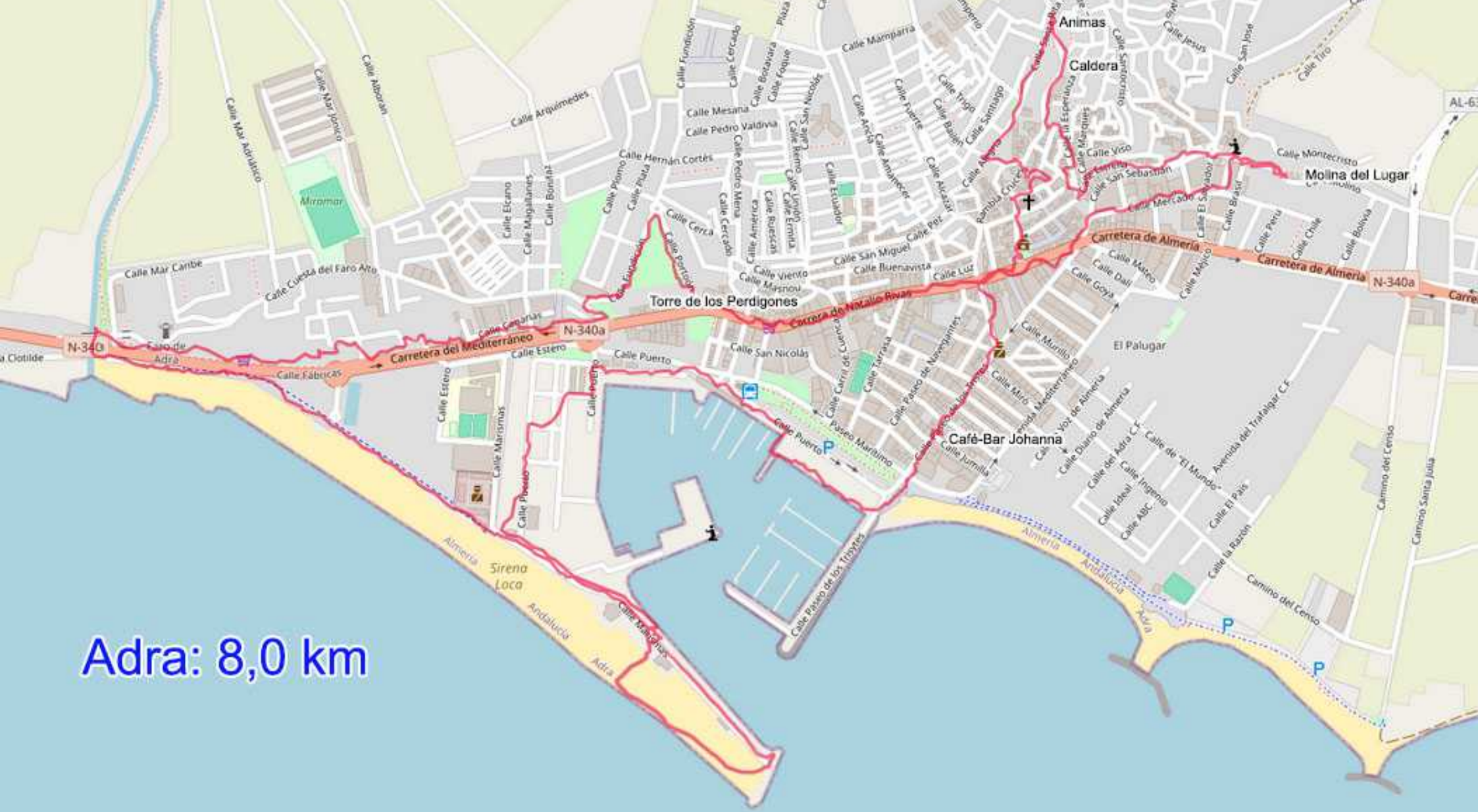

Ik maak eerst maar enkele foto's van deze plek.

Deze pagina: Campers aan de Calle Marismas.

Adra: 8,0 km

Adra. Dit kleine stadje met een ongeveer 24000 inwoners vervult een regionale functie en heeft dus heel wat winkels en een haven en natuurlijk strand, wat het een levendige plek maakt. Deze regio is behoorlijk rijk aan historie. Men denkt dat de eerste tekenen van bewoning hier door de feniciërs was in 1520 voor Christus, toen Abdera genaamd. Ze werden al snel opgevolgd door de Tartessiërs, Grieken, Carthagers en Romeinen. En zelfs de Byzantijnen en de Visigoten wisten deze plek te vinden en natuurlijk ook de Moren welke zo rond het einde van de 9e eeuw hier opduiken. Zij zijn hier langer gebleven, in 1489 werd het gebied veroverd door de christelijke koningen. Over Adra gaat het verhaal dat deze een rol heeft gespeeld in de aftocht van de laatste koning van Granada. Deze verliet het Spaanse vaste

land via deze stad en men zegt dat hij vanaf de zee een speer richting Adra in het water wierp en beloofde terug te komen, iets wat hij later ook tevergeefs probeerde om via Adra weer het Spaanse land te veroveren. In de tijd van de Romeinen was de economie zeer sterk hier want gedurende die tijd was Abdera een belangrijke doorvoerhaven voor goederen door het Romeinse Rijk. Gedurende de Moorse tijd was de regio sterk is onder andere landbouw grond voor het rijk in Granada en die landbouw is momenteel hetgeen wat rijkdom zorgt voor deze regio. Een groot deel van de gehele Europese groente en fruit wordt in deze regio geproduceerd.

Om 11:31 beginnen we aan de wandeling door de stad.
Eerst naar de vuurtoren en de Once Puentes.

- LB: Torre de los Perdigones.*
- MB: Franse quizvraag over gele afvalbakken.*
- RB: N340a.*
- LM: Once Puentes.*
- RO: Faro.*
- RO: Bougainville.*

Op de eerste rotonde staat een schip met een paardenkop. Een herinnering aan de Phoenicische tijd?
 Verderop lopen we een ronde om de loodsmeltrij San Andrés, waarvan de Torre de los Perdigones nu helemaal in de steigers staat.

LB: Phoenisches schip?
 RB: Indalo.
 RO: Torre de los Perdigones.

FUNDICIÓN DE SAN ANDRÉS

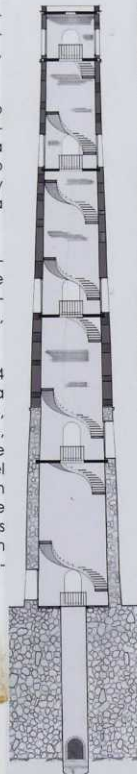
A partir de 1820 la Sierra de Gádor conoció la explotación extensiva de sus ricos yacimientos de plomo. Las industrias más importantes se concentraron en Adra, que era el punto de embarque del metal con destino al mercado europeo. En 1822 la Casa Rein y Cia. construyó en Adra una fundición pionera. Dos años más tarde se introdujeron hornos ingleses alimentados con carbón, y en 1826 se instaló la segunda máquina de vapor que hubo en España. En ella, primera fundición de plomo de la Península, se elaboraban perdigones, planchas y tubos.

Tras su quiebra como consecuencia de la caída del precio del plomo, en 1837 fue comprada por el comerciante malagueño Manuel Agustín Heredia, que le dotó de la tecnología metalúrgica más avanzada de la época, y amplió el proceso productivo al introducir la fabricación de balas, albayalde y minio. En la década de 1840 abordó la obtención de plata a partir del mineral traído de Sierra Almagrera.

La decadencia de esta fábrica, y de las fundiciones dedicadas al beneficio del plomo alpujarreño en general, tiene como causa principal el agotamiento de las minas, cuya producción fue descendiendo lentamente a partir de 1840, hasta su paralización casi total a principios del s. XX.

De este complejo industrial, cuya superficie superaba las 4 hectáreas, se conserva: la Torre de los Perdigones, destinada a la elaboración de perdigones a partir de plomo derretido, que se dejaba caer hasta su base; la Fabricailla del Vinagre, el antiguo laboratorio, que recibe su nombre por ser vinagre el líquido utilizado para la copelación de la plata a partir del plomo argentífero; parte de la cámara de condensación para los humos; y la Torre del Humo. La situación alejada de ésta tenía por objeto evitar que los trabajadores inhalaran las partículas de metal del humo de los hornos, que provocaban la enfermedad conocida con el nombre de "emplomamiento".

SL-A 58 Sendero Urbano

Vista de la antigua fundición San Andrés desde el puerto, 1934.
 View of the Old Foundry of San Andrés from the harbour, 1934.

La Torre del Humo a finales del s. XIX.
 Tower of Smoke, end of 19th century.

Reconstrucción ideal de la Fábrica de Fundición de Plomo San Andrés.
 Ilustración de P. A. Rodríguez Hurtado.
 Reconstruction of the Lead Foundry of San Andrés.
 Illustration by P.A. Rodríguez Hurtado.

LEAD SMELTING FACTORY SAN ANDRÉS

From 1820, the Sierra de Gádor met the extensive exploitation of its rich deposits of lead. The most important industries were concentrated in Adra which was the point of shipment of metal destined for the European market. In 1822 the Rein House and CIA pioneer built in Adra a foundry. Two years later English furnaces fed with coal were introduced, and in 1826 the 2nd steam engine in Spain was installed. In it, which was the first lead smelter in the Peninsula, pellets, plates and tubes were produced.

After its collapse as a result of the drop in the price of lead, in 1837 it was bought by the Málaga merchant Manuel Agustín Heredia, which gave it the most advanced metallurgical technology of the time, and expanded the production process by introducing the manufacture of bullets, white lead, and minium. In the 1840s he started to obtain silver from the ore brought from Sierra Almagrera.

The decline of this factory, and foundries dedicated to the benefit of the Alpujarras lead in general, has as main cause in the depletion of the mines, whose production was slowly descending from 1840, until its almost total paralysis in the early 20th century.

This industrial complex, whose surface exceeded the 4 hectares, has been preserved: the Tower of Pellets, intended for the manufacture of pellets from molten lead, which dropped to its base; the Fabricailla of Vinegar, the ancient laboratory, which receives its name for being vinegar liquid used for the furnaces of the silver from argentiferous lead; part of the flue gas condensing Chamber; and the Tower of Smoke. Its isolated location was intended to avoid workers from inhaling the metal particles in the smoke of furnaces, which caused disease known by the name of "emplomamiento".

Sección de la Torre de los Perdigones. Dibujo de M. A. Castillo de Mesa.
 Section of the Tower of Pellets. Drawing by M.A. Castillo de Mesa.

Verder staat daar een azijnfabriekje.
 Via de Carretera de Natalio Rivas naar het gemeentehuis. Links naar de Iglesia Parroquial, waar een mis aan de gang is met veel volk in strak pak. Via het straatje naast de kerk (Calle Gloria) naar de resten van de Torreón de la Olvera.

*LB: Het azijnfabriekje.
 MB: Carretera de Natalio Rivas.
 RB: Ayuntamiento.
 LO: Sta. María de la Encarnación.
 MM: Calle Gloria.
 MO, RO: Torreón de la Olvera.*

Na enkele kronkelige stegen gaat het via de Calle Santa Rita naar de Animas, een boogpoort. Daar draaien we om. Langs de Caldera en een trappenstraatje omhoog, weer dalend naar de Calle la Esperanza. We zien stevige mannen oefenen met een object voor de Semana Santa.

LB: Animas, Calle Santa Rita.

RM: Calle San Pedro.

LO: Grote pan die Caldero.

MO: Trappen die we net zijn opgegaan.

RO: Oefening voor Sermana Santa.

MOLINO DEL LUGAR

Conocido como Molino de la Villa, de Montecristo y, finalmente, del Lugar, por el pago donde se ubica, estuvo situado inicialmente al pie oriental del cerro de Montecristo; junto al antiguo cauce del río. Propiedad de doña Mª Teresa Gnecco Costa en 1752, el Catastro de Ensenada indica que "molía con una piedra y agua del río de esta villa". Una década más tarde sufrió los efectos de una riada. Otra lo destruyó a inicios del s. XIX.

Por ello, don Agustín Moreno Beltrán-Serrano, regidor perpetuo de Motril, y su esposa, doña Manuela del Trel Gnecco, decidieron construir el actual molino a resguardo de las inundaciones. Se empezó a edificar en 1814, pero un conflicto judicial con don Pedro Ángel del Trel complicó su conclusión. En 1815, éste demandó a su hermana a fin de que reconociera que, tanto la acequia como el arco por el que discurrían las aguas que alimentaban el molino, se habían construido sobre terrenos de su propiedad. Finalmente, en 1817 llegaron a una transacción amistosa y don Pedro Ángel permitía que el agua pasase al molino recién construido.

Presenta tres cubos, y las balsas descubiertas frente a su portada demuestran, que molió trigo en abundancia. Antes de cerrarse (en la década de los setenta del pasado siglo), funcionaba con energía eléctrica y molía casi exclusivamente maíz. Los herederos de la última molinera, doña Dolores Ruiz Guillén, lo vendieron al Ayuntamiento de Adra.

Rehabilitado por la Escuela Taller José Oliva V, alberga la sección etnográfica del Museo de Adra. En las estancias superiores se desarrolla el Ciclo del Cereal, mientras que en la planta baja se muestran distintos oficios tradicionales, entre los que destaca la talabartería.

En su huerto-jardín crecen algarrobos, cuya madera se utilizaba para fabricar algunas de las piezas del molino, los tropicales "plátanos del país" y cañas de azúcar, cuyo cultivo fue el más importante de la Vega de Adra desde finales del s. XVI hasta mediados del XX.

SL-A 58 sendero Urbano

Entrada y sala de molenda.
Entrance and grinding room.

Colección de piezas de talabartería.
Collection of traditional crafts.

El Ciclo del Cereal: el amasado.
The Cereal Cycle: tillage.

El Ciclo del Cereal: la labranza.
The Cereal Cycle: preparing the dough.

LOCAL MILL

Known as Mill of Villa, as Mill of Montecristo and finally as the Local Mill, called this way for its location. It was originally located at the eastern side of the hill of Monte Cristo, next to the old riverbed. The property of Dona María Teresa Gnecco Costa, in 1752 the Ensenada Cadaser noted that "It ground with stone and river water". A decade later the Mill suffered damage from a flood. And another one destroyed it at the beginning of the 19th century.

So, Don Agustín Moreno Beltrán-Serrano, Motril perpetual alderman, and his wife, Dona Manuela of Trel Gnecco, decided to build the new mill in a place protected from floods. They began to build it in 1814, but a juridical dispute with Don Pedro Ángel del Trel complicated its completion. In 1815, Pedro Ángel demanded his sister to make her recognize, that both - the canal and the arc through which flowed the waters that fed the mill, had been built on his lands. Finally, in 1817, they came to an agreement and Don Pedro Ángel agreed to let the water pass to the newly constructed mill.

It has three buckets and, the uncovered rafts against its front show us that it could grind the wheat in abundance. Before closing (in the 1970s), it worked with electricity and ground almost exclusively corn. The heirs of the last miller, Dolores Ruiz Guillén, sold the Mill to the City of Adra.

The Mill was rehabilitated by School Factory of Jose Oliva V. It houses the ethnographic section of Adra Museum. In the upper rooms it develops Cereal Cycle, while downstairs there are different traditional crafts, among them the harness.

In its garden we can find carobs, whose wood was used to make some parts of the mill: the tropical "banana of the country" and sugar cane, which was the most important crop of the Vega of Adra since the end of the 16th century and until the mid of the 20th century.

Langs de Ermita de San Sebastián af lopen we naar de watermolen Molino del Lugar en de Arco del Molino. We kijken er even rond en draaien weer om.

LB: Ermita de San Sebastián, Calle San José.
RB: Arco del Molino, Molino del Lugar.
RO: Molino del Lugar.

Via een opgebroken Rambla Cruses gaan we naar de Calle Paseo de los Tristes, waar we een barretje vinden (Café-bar Johanna). We nemen er bier zonder alcohol en elk een tapa met vis. Die hete gebakken vis mogen we met onze vingers opeten. Het is een hels kabaal hier binnen, iedereen kwekt over iedereen heen. Je zou het niet zeggen van de foto, maar die visjes smaken uitstekend.

LB: Rambla Cruses.
RB, LO: Café-Bar Johanna.
RO: Haveningang van Adra.

Via het haventerrein lopen we dan naar de camper terug.

Deze pagina: Haven van Adra.
MM: Blauwe reiger, *Ardea cinerea*.
LO: Aalscholver, *Phalacrocorax carbo*.
RO: Kleine mantelmeeuw, *Larus fuscus*.

Om 14:06 zijn we weer thuis.
De lucht betrekt en wordt donker grijs er vallen enkele fijne druppels.

*LB: Jachthaven.
MB, LM: Vissershaven.
RM: Strandtent.
O: Calle Marismas.*

Later op de middag loop ik een keer op en neer naar het einde van de pier, het strand en de haveningang. Op de terugweg zie ik wat meeuwen en pleviertjes.

RB: Strandtent.
LM: Havenhoofd.
LO: Bontbekplevier, *Charadrius hiaticula*.
RO: Kokmeeuw, *Chroicocephalus ridibundus*.

